“MÜSLÜMANLAR” dergisinin parasız çocuk ilâvesidir.

Sayı
9
2015

OKUL

Ana kucağı sensin,
Bana, canım okulum!
Herşeyi öğretensin,
Açılır bilgi yolum.

Şehirli, köylü çocuk
Senden alır hızını.
Sensin bilgili yapan,
Erkeğini, kızını.

Seni ömrüm boyunca
Unutamam, okulum!
Senin kapında başlar
Hayat, yükseliş yolum!

Dinçer HALİÇ

KİTABIM

Ne topum, ne bebeğim,
Bahçemdeki çiçeğim,
Tutmaz hiç, hiç biri,
Kitabımın yerini.

Kitabım arkadaşım,
En sevgili yoldaşım.
Konuşur, eğlendirir
Başımı dinlendirir.

Anlatır hikâyeler,
Meraklı bilmeçeler.
Kitabım canım benim,
Kitabım benim herşeyim!

Dinçer HALİÇ

OKULA DÖNÜŞ

Bilgi veren ocaksın,
Kıymetini bilirim.
Sıcacık bir kucaksın,
Sevinerek gelirim.

Tatil geçti, neşeli
Yolcu oldum yoluna.
Yüreğim pek sevinçli
Geldim yine kapına!

Mehmet MURAT

KİTAP KİTAP AÇAR
ÇİÇEKLERİ ÇOCUKLARIN

SEVR

HAYREDDİN EKMEN

Sevgili Peygamberimiz Hazreti Muhammet Aleyhiselâtü Vesselâm yol arkadaşı Hz. Ebu Belir (r.a.) ile birlikte Medineye hicret etmek için Mekkeden yeni çıkmışlardı.

Kendilerini her yerde aramaya başlayan müşrikleri şaşırtmak için Medine yönünün tersi olan Yemene doğru yola çıktılar. Medine 4,5 kilometre mesfadeki Sevr dağına doru hareket ettiler. Dağın tepesindeki kayaların arasında

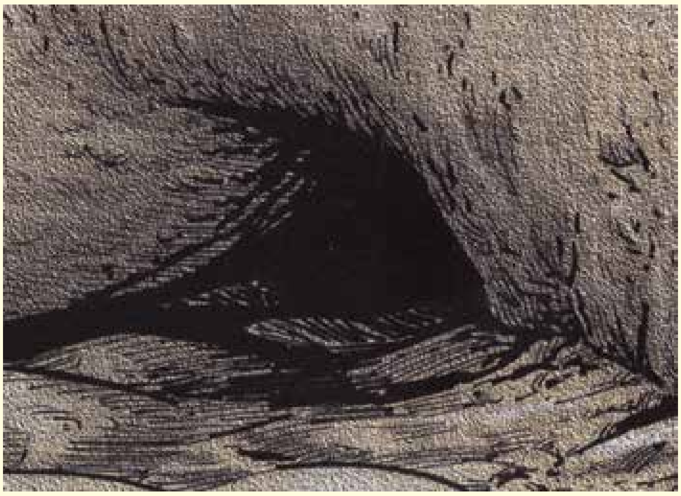

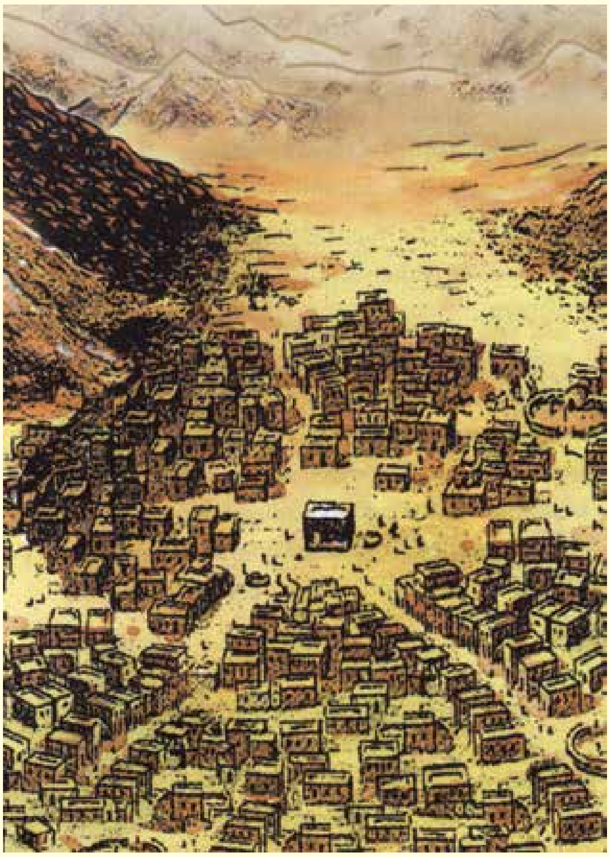

bulunan küçük bir mağaraya çıktılar.

Mağaraya vardıklarında karanlık çökmüştü. Önce Hz. Ebu Bekir girip ortalığı temizledi. Gömleğinden yırttığı kumaş parçaları ile bütün haşere deliklerini kapattı. Örtemediği son deliğe de ayağını dayadı. Sonra Rasülüllahı içeri davet etti.

Peygamberimiz yorgundu. Mübarek başıkı Hz. Ebu Bekirin dizine koyup uyudu. Az sonra Hz. Ebu Bekir ayağında mütih bir acı hissetti. Ayağını yılan sokmuştu. Ancak Rasülüllahı rahatsız etmemek için kıpıdamadı. Zehirin verdiği acıdan gözlerinden akan gözyaşları Peygamberimizin yüzüne damlayınca uyandı.

Ne oldu, ey Ebu Bekir? Seni böyle ağlatan, ıstırap veren şey nedir?

Ya Resullah, ayağımı bir şey soktu. Ama önemli değil. Anam babam sana feda olsun!

Bunun üzerine Peygamberimiz yılanın soktuğu yere tükürüğünü sürdü. Acı birden kaybolup ayağı şifa buldu. Bu sırada Mekkede Müşrikler her tarafta Peygamberimizi arıyordu. Hz. Ebu Bekirin(r.a) evinde de kimseyi bulamayınca ikisinin birlikte hicret ettiğini anladılar.

Her tarafa haber salın! Muhammet veya Ebu Bekiri getirene veya öldürene yüz deve mükâfat verilecek! dediler.

Haber kısa sürede etrafa yayıldı. Ne kadar hırsız, çapulcu cani varsa silâhlanıp yollara döküldü. Her tarafı aramaya başlarlar. Sonunda iki izci Peygamberimizle Hz. Bekirin izini buldu.

Bu arada bir mucize olarak iki yabani güvercin mağaranın önünde yuva yaptı. Bir örümcek de mağaranın ağzına ağ ördü. İzcilerden birisi mağarayı görünce bağırdı:

-Vallahi, onlar şu mağaradan öteye geçmemişlerdir. Çünkü izler bunu gösteriyor!

Öyleyse mağarayı da arayalım!

Müşrikler mağaranın ağzına iyice yaklaştıklarında örümcek ağı ve güvercin yuvasını gördüler.

Mağaranı girişinde güvercin yuvası var. Burada olsalardı kuşlar kaçardı.

Baksana örümcek ağı da hiç bozulmamış. Eğer içeri girmiş olsalardı ağ bozulurdu.

Takip ede ede Sevr dağının eteklerine kadar geldiler.

İzler burada kesiliyor. Bu civarda olmaları lâzım!

Ya Rasulüllah, beni öldürseler de gam yemem. Fakat sana bir zarar verirlerse bu ümmet helâk olur!..

Ya Ebu Bekir! Üzülme!.. Allah Muhakkak bizimle beraberdir!

Ya Rasulüllah! Onlardan birisi eğilip de ayaklarının dibinden bakıverse bizi görür!

Ya Ebu Bekir! İki kişinin üçüncüsü Allah olduktan sonra ne olacağını zannediyorsun?

Sonra Allah Resulü Hz. Ebu Bekire gönül rahatlığı ve sükûnet bulması için Cenabı Allaha dua etti. Bundan sonra Hz. Bekirin kalbi sükunet buldu.

Müşrikler mağaranın içine bakmaya gerek görmeden ayrılıp gittiler. Cenabı Allah, sevgili Reslulünü düşmanlarından böylece koruyordu.

Üç gün sonra aramalar gevşeyince Rasulüllah (s.a.v.) mağaradan ayrıldılar. Devesini durdurup Mekkeye baktı ve şöyle buyurdu:

- Vallahi, Allahın yarattığı yerlerin en hayırlısı, Allah katında en sevgili olanısın. Bana senden daha sevgili, daha güzel bir yurt yoktur! Çıkarılmaya zorlanmamış olsaydım, senden asla ayrılmaz, senden başka bir yurt, yuva edinmezdim!

Cenabı Allah Resulünü teselli eden şu müjdeli ayeti gönderdi:

"Allah, muhakkak ki, seni tekrar Mekkeye döndürecektir!" (Kasas suresi, 85)

Kur'ân hazinesini keşfe çıkıyoruz

Fatma Bayraktar Karahan

BUGÜN DEDENE İSMAİL'İ SOR

Mehmet de diğer çocuklar gibi bayram namazından beri dışarıdaydı. Her kurban bayramında olduğu gibi namaz sonrası köylüler bayramlaşmış, çocuklar harçlık ve hediyelerini almışlardı. Ramazan bayramından farklı olarak kurban için hazırlık yapmak üzere aileler bahçelerine dönmüştü. Mehmetlerin köyünde herkes kendi kurbanlığını yetiştirir ve bayram günü bütün aile heyecanla bu anı beklerdi. Yaşlılar yıl boyunca kurban etmek üzere hazırladıkları bu hayvanı özenle besler, çocuklar çokça sever ve nihayet bayram günü Allah'ın beğenmesini, bu kurbanı kabul etmesini herkes heyecanla beklerdi.

Mehmet'in dedesi kurbanı kesecekti. Ailece baktıkları, büyüttükleri, sevdikleri koç gerçekten kurban olmaya layık görünüyordu. Öyle de olmalıydı. Çünkü yüce Allah'ın verdiği nimetlere teşekkür etmenin, O'na yakın olmanın, yani O'nun sevdiklerinden olmanın bir yoluydu kurban. Yıl boyunca et yemek için hayvan kesimi yapılırdı köyde ama bu başkaydı. Bu kez et yemek değildi asıl amaç, Allah'a şükretmekti.

Koç, hayli iriydi. Ahırdan çıkmak istemedi önce, zaten başına buyruk bir koçtu. Ama ne zaman ki tekbirler başladı her şey değişti. Bahçeyi dolduran yumuşak ve çok yüksek olmayan bir sesle evin ahalisi "Allahüekber, Allahüekber!" (Allah en büyüktür.) diyerek tekbir getirdikçe sakinleşti koç. Öyle ki hiç zorlanmadı yürümekte ve hatta yere yatmakta. Mehmet'in dedesi onu sürekli okşuyor, seviyor, dualar okuyordu. O bahçenin hatta köyün en önemli varlığı şu anda Allah'a kurban olacak bu koçtu. Koç anlamıştı, ona verilen değerin farkındaydı sanki.

Mehmet, bir aralık ahırın arka camında koyunlardan birini gördüğünü sandı. Bu, ona En'âm sûresini anlatan koyundu. Acaba bir âyet daha mı öğretecekti? Hızla ahıra koştu. Koyun bu kez kapıdaydı. Acaba koçun kurban olmasına üzülmüş, korkmuş muydu? Sordu Mehmet, koyunun kendisiyle konuşacağından emin olarak.

Mehmet yanılmamıştı, koyun cevap verdi:

- Hangi hayvan böyle dualarla, bu kadar saygı ve sevgi ile Allah'a kurban edilmek istemez ki? Bizler zaten insanların faydalanması için yaratıldık. Sütümüzden, yünümüzden, bazen de etimizden yararlanılsın diye. Ama Allah'a kurban olmak başka. Hac sûresinde okumuştun hatırla: "Her kim Allah'ın kurbanlıklarını yüceltirse, kesinlikle bu, kalplerin (Allah'ı çok sevmesi ve) O'na karşı gelmekten sakınmasındandır." dedi ve devam etti koyun:

- Allah için sevilerek, dualar edilerek kurban olmayı kim istemez. Hem koçu görmedin mi ne kadar gururluydu, başını nasıl koydu yere aynı İsmail gibi.

Mehmet, koçun az evvel kurban edildiği yere doğru yürürken, koyun seslendi arkasından:

- Mehmet, bugün dedene İsmail'i sor ve oku Hac sûresini!

VERİMLİ DERS ÇALIŞMA TEKNİKLERİ

Şerife Doğan

Başarılı olmak için çok çalışmak kadar verimli bir çalışma yapmak da önemlidir. Verimli çalışmak, yaptığınız işe odaklanmak ve zamanı en iyi şekilde kullanmakla olur.

Öncelikle amacınızı belirleyin. Her çalışma bir gayeye yönelik olmalıdır. Bu amaç, bir problemin çözümünü öğrenmek, bir yazıdaki ana düşünceyi bulmak olabileceği gibi sınıfı geçmek, başarılı bir karne almak da olabilir.

Çalışırken dikkatiniz dağıldığında hedefinizi gözünüzün önüne getirin ve işinize odaklanın. Başarı hedefinizi bir kağıda yazıp odanızın görünen bir yerine asın.

Okuldan eve geldikten sonra en az 1 saat dinlenin, kendinize zaman ayırın. Bu sürede sizi dinlendirecek aktivitelerde bulunabilirsiniz.

Masanızda ders araç – gerecinden başka hiçbir şey olmasın. Böylece dikkatiniz dağılmaz.

Kesinlikle masada ders çalışın. Yatakta yatarak ya da koltukta oturarak ders çalışmayın.

Ders için gereken bütün malzemeler yanınızda olsun. Böylece yerinizden kalmak zorunda kalmazsınız ve dikkatiniz dağılmaz.

Odanın ısısı normal olmalıdır. Ne çok sıcak ne de çok soğuk olmamalıdır. Gürültüsüz bir yerde çalışın. Televizyon karşısında ya da müzik dinleyerek asla çalışmayın.

Odanız her zaman düzenli olsun. Dağınık bir oda dağınık bir zihin demektir. Eşyalarınızı aramakla zaman kaybetmeyin.

Saat kaç ile kaç arasında çalışacağınızı ve neler yapacağınızı önceden belirleyin.

Tekrar, öğrenilen bilginin pekiştirilmesini ve uzun hafızaya atılmasını sağlar. Özellikle yeni öğrendiğiniz bir bilgiyi uykudan önce yani o gün içerisinde tekrar etmezseniz % 50'sini unutursunuz. Bir hafta içerisinde tekrar etmezseniz % 70'ni unutursunuz.

En fazla 40-45 dk çalışın. Daha sonra 10 – 15 dk ara verip sonra tekrar çalışın. 2 -3 dersi böyle tamamladıktan sonra 1 saat kadar ara verin.

Gün sonunda uyumadan hemen önce çalıştığınız tüm konuların genel bir tekrarını yapın.

Çalışma programınızda en zorlandığınız dersleri başa koyacak şekilde planlama yapın. En keyif alarak çalıştıklarınızıysa sonlara koyun.

Dinlenirken sadece dinlenin yani zihninizde konu veya soru olmasın, çalışırken de sadece çalışın.

Programı tamamladığınız zaman kendinize küçük ödüller verin. Bu sevdiğiniz bir yiyecek ya da hoşlandığınız herhangi bir şey olabilir.

Sınıfta dersleri iyi dinleyin, ders sırasında başka şeylerle meşgul olmayın, anlamadığınız yeri anında öğretmeninize sorun.

Tahtaya yazılan bilgileri ve problem çözümleri dikkatli bir biçimde deftere geçirin ve kontrol edin.

Bütün dersleri günü gününe tekrar edin, konuları biriktirmeyin.

Dersleri tekrar ederken, anlaşılmayan konuları tespit edin, bunları bir sonraki derste öğretmeninize mutlaka sorun.

Esma TÜRKSEVEN

KURBAN BAYRAMI

Sevgili Arkadaşlar,
Biz çocukların en sevdiği günler hangileridir diye sorsam, **Bayram günleriiiii** dediğinizi duyar gibiyim. Bayramları kim sevmez ki değil mi ama. Şekerler, çikolatalar, baklavalar, tatlılar, pilav üstü kavurmalar... Sahi kavurma demişken aklınıza hangi bayram geldi bakalım? Tabii ki 'Kurban Bayramı'. Peki, bu Kurban Bayramı bize neler hatırlatıyor? Hadi hep birlikte Kurban Bayramı ile ilgili bilgilerimize bir göz atalım...

Peygamberimiz Medine'ye hicret ettikten sonra, Medinelilerin yılda iki bayram kutladıklarını görüp,"Yüce Allah size, o iki bayram günlerine bedel olarak daha hayırlı iki bayram günleri ihsan buyurmuştur." diye müjdelemiş, o günlerin Ramazan Bayramı ile Kurban Bayramı günleri olduğunu haber vermiştir.

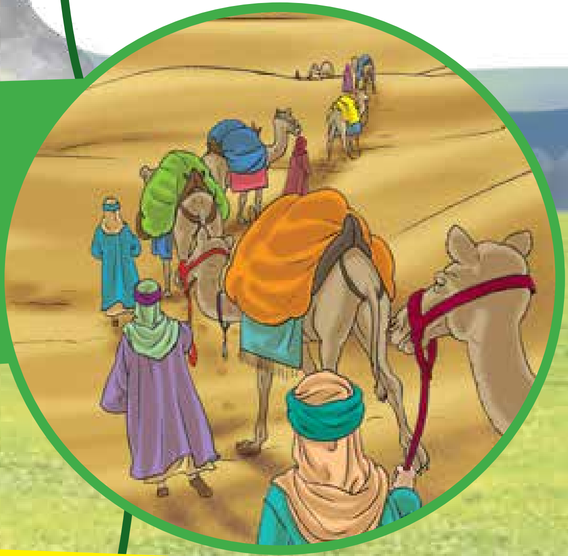

Bayram kutlamaları musallâ (namazgâh, namaz için ayrılan, üstü açık bir alan) adı verilen geniş bir alanda, kadınların ve genç kızların da katıldıkları bayram namazı ile başlardı.
İlk bayram namazı musallâda hicretin ikinci yılında kılınmıştır.

Kurban Bayramı Zilhicce ayının 10. günü başlar. Bu da Ramazan ayının son gününden 2 ay 10 gün sonrasına denk gelir.
Bayramın ilk günü 2 rekât bayram namazı kılınır. Bayram namazı sadece cemaatle kılınır, tek başına kılınmaz.

НАМЕРЕТЕ 7-ТЕ РАЗЛИКИ

шиите връзваха някаква кука на старата слива в градината. Малкият Исмаил се въртеше около тях и се опитваше да разбере какво смятат да правят, а когато един от по-големите му братовчеди каза, че щели да колят косовете за курбан, започна да плаче и да се моли на баща му да ги остави. „– Моля ти се, моля ти се, татко, недейте да ги колите! Моля ти се, недейте ги закачайте!“, казваше той.

Баща му стоеше пред него и учудено го гледаше право в очите. Той не знаеше какво да му каже и как да го утеши в този момент. Тогава се намеси дядо му. Хвана го за ръката и го заведе право при овните. Започна да ги гали по главите и му разказва историята, за пратеника Ибрахим и неговия син Исмаил (а.с.), който Всемилостивият Аллах спасил, като в последния миг е изпратил в негова замяна едър коч и Исмаил (а.с.) бил спасен.

– „Ето така сине, твоят адаш, бил заменен с един коч подобен на тези, който баща му принесъл в курбан за шукюр и благодарност към Аллах (с.т.). Тази негова постъпка е сюннетът –примера, който той оставил на нас мюсюлманите. Придържайки се към неговия пример, ние също се надяваме да спечелим задоволството на Аллах. Така че не скърби. При Аллах те ще бъдат още по-добре и красиви, отколкото ги виждаш сега. И ако можеха да говорят, щеше да чуеш как благодарят на Аллах, затова че са удостоени и избрани сред всички останали.“

Като чу разказа на дядо си Исмаил се успокои и още повече обикна тези животни. Сега вече не му бе мъчно за тях, а се радваше за доброто, което ги очаква.

В утрото на Курбан Байрама

Джемал ХАТИП

Повече от всичко на света Исмаил обичаше байрамите. Винаги щом чуеше за тези празнични дни, душата му се изпълваше с радост и му се искаше колкото се може по-рано да настъпи очакваният празник. За съжаление животът отминаваше много бързо и оставяше след себе си само красивите спомени за байрамите от детството му, които той нямаше да забрави до края на живота си.

Беше първият му курбански байрам, който преживя преди години. Няколко дни преди празника родителите му го закараха до близкия град и му купиха за байрамлък обувки, панталони и риза. Всяка вечер до навечерието на байрама той ги обличаше, мереше ги и отново ги слагаше на мястото им в долапа.

Точно един ден преди байрама баща му, дядо му и той отидоха да търсят селския чобанин, за да докараме овните, които бяха избрали за курбан. За пръв път той чуваше думата „курбан" и не знаеше какво означава тя.

До към пладне стигнаха до агрека (кошарата), където овчарят беше събрал овцете, а над вечер се върнаха с три коча, които подкарваха ту пред тях, ту след тях. Затвориха ги под навеса до къщата и майка му сложи пред тях куп сено, а той започна да ги гали и милва по рогата и шарените им чела. До късно вечерта продължи да им се радва, а когато си легна, ги сънува в съня си.

Рано сутринта се събуди обзет от празнично настроение. Майка му и по-голямата му сестра шетаха вкъщи и се готвеха да посрещат гостите, а баща му и други мъже от роднините и ком-

дил. Уповавайки се на ума и волята си, човекът е способен да върши много добри дела, да стои далеч от подстрекаванията и насочванията на шейтана.

За да се предпазим от сатаната, трябва да изпълняваме възложените ни задачи и да се приютяваме при Аллах.

„Кажи /о, Мухаммед,/ „Опазил ме Създателя на хората, Владетеля на хората, Аллах на хората от злото на шепнещия съблазни /сатана/ побягващия, който нашепва в гърдите на хората /сатана/ от джиновете и от хората!" /Нас, 1-6/

ШЕЙТАНЪТ И ПОКЛОННИЦИТЕ МУ

При сътворението на човека шейтанът поради своята гордост не изпълнил повелята на Аллах да се поклони пред човека и бил прогонен. Ето защо той станал заклет враг на човека. Но шейтанът никога не е имал претенции да бъде божество. Въпреки това обаче някои хора са поставили сатаната на пиедестала на божество и са започнали да му се кланят.

„Не ви ли повелих, о, синове на Адем, да не служите на сатаната? Той е ваш явен враг. А на Мен да служите!» Това е правият път. Заблуди той много народи сред вас. Не сте ли проумели? /Ясин, 60-62/

САТАНИЗЪМ

Преклонението пред сатаната в наше време се нарича сатанизъм, а онези, които се кланят пред сатаната се наричат сатанисти. Те приемат шейтана за божество и му се кланят. Историята на сатанизма достига до Средновековието.

Магьосниците през Средновековието са били обвинявани в преклонение пред сатаната. По-късно сатанизма се явил като форма на бунт в християнството. Сатанизма се обявява против всички религии, начело с християнството, отрича всички свети ценности и остро реагира срещу тях.
В наше време схващането на сатанизма е възприел Ла Вей през 60-те години в Америка.

САТАНИСТИТЕ И ТЕХНИТЕ ДЕЛА

Сатанизма е суеверно течение, което подвежда хората да следват погрешни поверия и вредни следствия. Сатанистите насочват хората към употреба на алкохол, убийства на живите същества, да ги жертват и други нечовешки деяния.

В техните богослужения се препоръчва да се упражнява насилие срещу животните и хората. Понякога тези техни съвети свършват със смъртни случаи. А трябва да се знае, че една от общите и обединяващи страни на всички религии е да защитят човека и да допринесат за напредъка на обществото.

ШЕЙТАНЪТ ПО ОПИСАНИЕ В КОРАНА

o Шейтанът е един от невидимите същества.

o Другото име на шейтана в Корана е иблис.

o Шейтанът е творение, за което се съобщава в Корана. Той е този, който винаги се опитва да изкара хората от правия път.

o Шейтанът е символа на злините на света.

o Шейтанът представя някои от делата на хората като много привлекателни и добри - по този начин се опитва да ги отклонява от правия път.

o Понякога някои от хората също могат да влязат в кожата на шейтана.

„...И сатаната разкраси за тях делата им и ги възпря от пътя,въпреки че бяха прозорливи". /Анкебут, 38/

o Шейтанът се стреми да скара хората помежду им, да всее вражда между тях и по този начин да ги отклони от извършването на добри дела.

„Сатаната цели именно да всее между вас вражда и ненавист чрез виното и играта на късмет и да ви възпре от споменаването на Аллах и от молитвата намаз". /Маиде,91/

„Той е заблуждаващ, явен враг". /Касас, 15/

o Прахосниците са братя на сатаната. Сатаната към своя Рабби е голям неблагодарник». /Исра, 27/

„И кажи на Моите раби да говорят най-хубавото! Сатаната сее раздор между тях. Сатаната е явен враг на човека» /Исра, 53/

КАК ДА СЕ ПРИЮТИМ ПРИ АЛЛАХ ОТ САТАНАТА?

За да се предпазим от шейтана, който непрекъснато крои злини срещу човека, преди всичко трябва да имаме доверие в Аллах Теаля и да се осланяме на Него. Защото сатаната не може да вреди на онези, които вярват в Аллах. Това е разкрито в свещената ни книга Корани Керим:

„Няма той власт над онези, които вярват /на своя Създател се уповават. Властта му е само над онези, които се сближават с него и които съдружават с Аллах". /ен-Нахл, 99-100/

Какво трябва да правим, за да се предпазим от шейтана?

За целта във всичките си дела трябва да постъпваме правилно и с добро и да се съобразяваме с повелите и забраните на Аллах».

О, хора, яжте от онова по земята, което е позволено, чисто и приятно! И не следвайте стъпките на сатаната! Той за вас е явен враг». /ел-Бакара, 166/

За да се предпазим от шейтана, трябва да се опираме на ума и волята си. Аллах е дал ум и воля на човека, изпратил е пейгамбери и книги, чрез които го е предупре-

де. Всякакви крадци, убийци, бандити се въоръжиха и тръгнаха по близки и далечни пътища да търсят двамата бегълци. Те внимателно оглеждали всички места и търсели следите на нашия Пейгамбер и Хз. Ебу Бекир. Следвайки стъпките им те стигнали до планината Севър.

Тук им се губят стъпките. Трябва да са някъде наблизо!

- Я,Расулюллах, мен и да ме убият, не ме е грижа. Но ако ти направят нещо, това ще бъде нещастие за цялото племе!

- Я, Ебу Бекир, ти не се коси! Несъмнено Аллах е с нас!

- Я, Расулюллах! Не дай се ако някой от тях се наведе и погледне вътре, ще ни види!

- Я, Ебу Бекир, след като двама души се придружават от Аллах, какво мислиш, че би станало?

Подир тези слова Аллаховия Пратеник се помолил, за да може Ебу Бекир да се успокои,след което сърцето на Ебу Бекир се укротило.

През това време като по чудо два диви гълъба кацнали пред пещерата и свили там гнездо. След тях дошъл един паяк и опънал своите мрежи. Когато единият от преследвачите видял пещерата, извикал:

Валлахи, само в тази пещера трябва да са се скрили! Едва ли са отишли по-далече. Следите им сочат това място!

Щом е така, да погледнем в пещерата!

Когато двамата преследвачи се приближили до отвора на пещерата, забелязали гнездото на гълъбите и паяжината.

Тук на входа на пещерата гълъбите са свили гнездо. Ако бяха тук, птиците щяха да са отлетели!

- Ето че и паяжината е цяла целеничка. Ако бяха влезли вътре, тази паяжина нямаше да я има!

Тогава двамата езичници преследвачи сметнали за излишно да погледнат вътре и си заминали. Така Аллах Теаля спасил любимия си пратеник от враговете му.

След три дена, когато вече преследвачите се укротили Расулюллах /с.а.с./ и Хз. Ебу Бекир напуснали пещерата. Тогава Пейгамбера ни спрял камилата си, погледнал към Мекка и с мъка рекъл:

- Валлахи, ти си най-прекрасното място, което Аллах е сътворил! За мен няма по-хубаво, по-скъпо място от теб. Никога не бих се разделил от теб, не бих те заменил с друго място!

Тогава Аллах Теаля за утеха на Своя Пратеник низпослал следния айет: «Аллах един ден непременно пак ще те върне в Мекка!» (Касас, 85)

СЕВЪР

Хайреддин ЕКМЕН

Любимият ни Пейгамбер Хз. Мухаммед алейхисселятю весселям заедно с Хз. Ебу Бекир /а.с./ бяха тръгнали да се преселят в Медина, за да объркат езичниците, които скоро щяха да започнат да ги издирват навсякъде, те поели към Медина, а тъкмо обратно по пътя към Йемен. Пред тях на разстояние 4,5 километра от Медина се издига планината Севър. Те се насочили натам и скоро се озовали на върха на планината. Там сред скалите се натъкнали на една малка пещера. Вече се свечеряло.

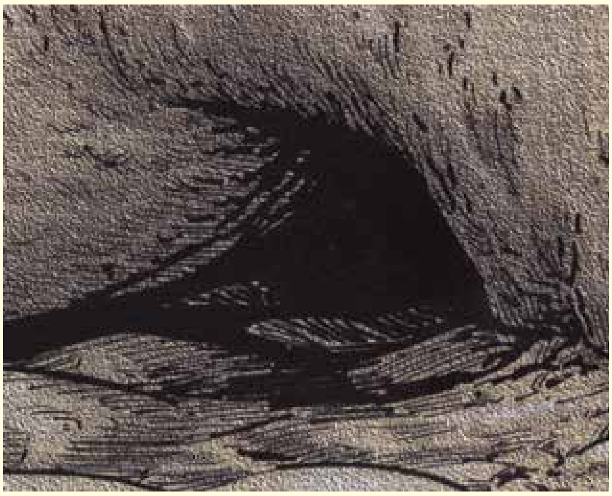

Хз. Ебу Бекир влязъл в нея, за да я огледа и да я почисти. С парчетата плат от дрехата си той запушил всякакви дупки, през които можели да влязат различни буболечки и насекоми. А последния отвор, който не можал да запуши затворил с петата си. След това покани Расулюллах да влезе и да се разположи.

А той бил твърде уморен. Пейгамбера ни положил глава на коляното на Хз. Ебу Бекир и кротко сеунесъл. След малко Ебу Бекир усетил остра болка на крак си. Ухапала го някаква змия. Но той не искал да събуди Расулюллах, поради което не мръдна от мястото си. От отровата обаче очите му се насълзили и една капка паднала на лицето на Пейгамберани и той се събудил:

- Какво стана, я Ебу Бекир? Какво ти причини такава болка?

- Я Расулюллах, нещо ми захапа крака. Но не е важно, ще ми мине. Ти не се безпокой!

Тогава Хз. Пейгамбера ни се изправил, наплюнчил пръста си и потрил мястото, където го ухапала змията. Моментално болката спряла и раната оздравяла.

През това време езичниците в Мекка търсели под дърво и камък Пейгамбера ни. След като видяли, че и у дома на Хз. Ебу Бекир няма никой, те разбрали, че са тръгнали заедно да се изселват.

- Разгласете навсякъде! Който доведе Мухаммед или Ебу Бекир ще получи сто камили награда!

Скоро този призив се разчул навсякъ-

Възрастните ги хранеха и пояха, а децата ги милваха с обич. И всички те се молеха Аллах Теаля да приеме техния курбан.

Тази сутрин и дядо му на Мехмед щеше да заколи курбан. Затова бяха се грижили месеци и седмици наред цялото им семейство. Защото курбанът беше начин, чрез който щяха да се от благодарят на Аллах за всичките блага, с които ги бе дарил. Това беше начина и пътя да бъдат по-близки до любимия Аллах. И през останалото време в селото се колеха животни, но това беше по-друго, различно от тях. Сега целта не беше да ядат месо, а да изразят своята благдарност на Аллах.

Техният овен беше доста едър. Не искаше да излезе от кошарата. При това беше доста своенравно животно. Но когато започнаха да повтарят текбира, то някак се промени и се усмири. Всички в един глас повтаряха: „Аллахю екбер! Аллахю екбер!" После кочът кротко тръгна пред дядо му, който го милваше и четеше молитви. Най-важното животно в този момент беше коча, който щеше да бъде пожертван в име-то на Аллах. Животното като че ли бе усетило това.

Kur'ân hazinesini keşfe çıkıyoruz

Fatma Bayraktar Karahan

Днес питай дядо си за Курбан Исмаил

Както и останалите деца след празничния намаз Мехмед се задържа навън. Възрастните хора си честитяха байрама, стискаха си ръцете, а децата получаваха своите подаръци. За разлика от Рамазан байрамъ, сега мъжете бързаха да се върнат, за да се подготвят за курбана. В тяхното семейство всяко семейство си отглеждаше свое животно за курбан и с нетърпение очакваха този ден.

Безплатно детско приложение на сп. “МЮСЮЛМАНИ”

Брой 9 2015